

MÈXIC: 2a CAMPANYA D'ASCENSIONS A L'EIX NEOVOLCÀNIC

Diu la història que, l'any 1448, l'emperador azteca Moctezuma Ilhuicamina va enviar als seus millors guerrers a escalar el Popocatepetl (La muntanya que Fuma).

La història diu així: "... i van els deu Cavallers Agüeles a encomanar-se als seus deus, en els adoratoris situats a la zona coneguda per "Tlamacas", pugen amunt, però el fred els impedeix la marxa. En moren vuit durant la pujada a causa de les caigudes i del fred, dos d'ells aconseguen assolir el cim i tornar davant del Gran Emperador per comunicar-li que el lloc per on surt fum, és un gran forat del qual en surt foc i fum mal olorós".

(Alfredo Careaga Pardavé)

Per segona vegada, i en el curt termini d'un any, hem tingut la magnífica oportunitat de viatjar a Mèxic per assolir-ne altres bonics volcans i tornar a pujar als tres grans del país encara que per unes altres rutes (Popocatepetl, Iztaccihuatl i Citlaltepelt). Realment han estat, per a nosaltres, uns dies inoblidables d'activitat i amistat intensament viscuts amb en Nabor Castillo, ex-president i actual secretari d'excursions del Club de Exploraciones de México, i amb la seva família.

Així doncs, el 24 de desembre passat, agafem l'avió, al Prat, des d'on, via Madrid i després de deu hores de vol, aterrem a la Ciutat de Mèxic la qual, amb els seus 22 milions d'habitants té el trist privilegi de ser la ciutat més gran del món.

Dia 25. AMECUILECATL (4.741 m) - Aresta Occidental. De bon matí, amb en Nabor, anem fins al poble d'Amecameca i fins al "Paso Cortés" i "La Joya", en la grandiosa collada que hi ha entre el Popocatepetl i la Iztaccihuatl a la partió d'aigües entre l'Atlàntic i el Pacífic, amb la finalitat de començar la nostra aclimatació amb l'ascensió a l'Amacuilecatl, que són els peus de la Iztaccihuatl, per la panoràmica aresta occidental. Des de "la Joya", per un camí fressat, ens enfilem fins al coll de la Gugglia, des del qual agafem la cresta per la qual es grimpa fàcilment si se saben trobar els passos claus. Només tenim algun problema quasi a dalt, quan ens cal flanquejar un xic per la cara nord, a causa que hi resta una mica de neu glaçada a les canals que cal travessar i no portem grampons ni piolet però, com que portem una corda, passem força bé fent alguna assegurança i, finalment, al cap de tres hores i mitja d'haver sortit de "la Joya" arribem a dalt d'aquest panoràmic cim, sobretot cap al Popocatepetl i la via normal de l'Iztaccihuatl. La baixada la fem cap el vessant sud per anar, tot seguit, fent un flanqueig per sota de la cresta per la qual hem pujat, fins al coll de la Gugglia i "la Joya" a la qual arribem finalment cansats però satisfets, amb les darreres llums del dia.

El dia 26 anem fins al bonic poblet de Cacalomacan pertanyent al municipi de Toluca i a 71 km. de D.F. per assistir a una típica celebració de quinze anys d'una filla d'uns amics de la Família Castillo. A la República mexicana és tradicional que a les nenes se'ls faci una gran festa quan compleixen quinze anys d'edat. El pare la presenta en societat i, des d'aquell dia, esdevé ja una noia. Després de la missa vàrem anar, en processó i al compàs dels "Mariachis", fins a un local municipal en el qual es va fer